

Dosarul nr. 3ra-1036/2022
2-20108068-01-3ra-06102022

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: V. Sîrbu)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: G. Mîra, A. Bostan, Gr. Dașchevici)

Î N C H E I E R E

16 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca Doneva
Aliona Miron
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Valeriu Butescu,
în cauza de contencios administrativ, inițiată la cererea de chemare în judecată
depusă de Valeriu Butescu împotriva Direcției Generale-Locativ Comunală și Amenajare
a Primăriei municipiului Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ și
obligarea de a furniza informația,

împotriva deciziei din 12 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respins apelul depus de Valeriu Butescu și a fost menținută hotărârea din 25 noiembrie
2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a ț ă:

La 01 septembrie 2020, Valeriu Butescu a depus cerere de chemare în judecată, în
procedura contenciosului administrativ împotriva Direcției Generale Locativ-Comunale
și Amenajare a Primăriei mun. Chișinău cu privire la anularea răspunsului și obligarea de
a furniza informația.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, Primarul General mun. Chișinău la 28
septembrie 2018 a emis dispoziția nr. 727d elaborată de Direcția Generală Locativ
Comunală, prin care se prevede trecerea gunoiștii de la intersecția străzilor Malina - Mică
și Constantin Vîrnav în curtea blocurilor de locuit nr. XX, XX,XX din strada XXXX
XXXX a municipiului Chișinău.

A menționat reclamantul că, proiectul dispoziției nu a fost acordat cu locuitorii
blocurilor sus numite și nici cu locuitorii altor blocuri de locuit din regiunea Malina-Mică
a orașului, care se folosesc de gunoiștea de la intersecție.

A notat reclamantul că, potrivit declarațiilor responsabililor de la Direcția Generală
Locativ Comunală și Amenajare a Primăriei mun. Chișinău, gunoiștea din curte va fi doar
pentru locuitorii din curte.

A invocat reclamantul că, aceasta este o încercare vădită de a duce locuitorii din curte
în eroare, deoarece reiese că de îndată ce gunoiștea va fi trecută în curte, locuitorii din

regiune care se foloseau de gunoiștea de la intersecție, vor fi lipsiți de posibilitatea evacuării gunoiului. Or, în dispoziția nr. 727d nu se prevăd careva măsuri pentru organizarea platformelor de acumulare a gunoiului pentru restul locuitorilor din regiunea dată a orașului, iar responsabilii Direcției refuză de a răspunde unde vor duce gunoiul ceilalți locuitori din regiune.

A subliniat reclamantul că, proiectul dispoziției nu a fost coordonat cu Centrul de Sănătate Publică, nici cu Centrul de Protecție a Mediului, cu alte servicii specializate descentralizate de Stat din regiunea administrativă.

A comunicat reclamantul că în urma nemulțumirii locuitorilor, responsabilii Direcției Generale Locativ Comunale și Amenajare a Primăriei mun. Chișinău au organizat două adunări a locatarilor din curte, cu scopul de a-i convinge să dea acordul trecerii gunoiștii în curte, însă responsabilii au refuzat ori s-au eschivat de a răspunde la nenumăratele întrebări apărute la locuitori.

A explicat reclamantul că, în urma faptului că locuitorii n-au primit răspuns la întrebările ridicate, la 02 septembrie 2019, cu nr. 1488/19, au depus o petiție la Direcția Generală Locativ Comunală și Amenajare a Primăriei mun. Chișinău, la care au anexat lista cerințelor care urmau să fie luate în vedere, ca apoi să fie posibilă demararea discuției de trecere a gunoiștii în curte.

A menționat reclamantul că, la 02 octombrie 2019, cu nr. 1488/19, conducerea Direcției Generale Locativ Comunale și Amenajare a Primăriei mun. Chișinău a dat un răspuns neadecvat, birocrat, fără vreo explicare la cerințele din listă și a întrebărilor ridicate. Astfel, conducerea Direcției Generale Locativ Comunale și Amenajare a Primăriei mun. Chișinău a încălcat dreptul locuitorilor din curte, dreptul său personal (sub fereastra apartamentului căruia se prevede amplasarea gunoiștii), de a fi informat conform prevederilor art.34 al Constituției.

A menționat reclamantul că nefiind de acord cu răspunsul nr. 1488/19 din 02 octombrie 2019, emis de Direcția Generală Locativ Comunală și Amenajare a Primăriei mun. Chișinău, la 21 februarie 2020, cu nr. 471/20, a fost depusă cererea prealabilă în care s-a indicat la întrebările de bază la care așa și nu s-a dat răspuns. Însă, cererea prealabilă a rămas fără răspuns.

A mai notat reclamantul că, având în vedere faptul că, organele publice locale insistau de a fi îndeplinite prevederile dispoziției nr. 727d, la data de 17 iulie 2020, cu nr. 471/1/20, a fost depusă cerere prealabilă repetată. Însă, iarăși la cererea prealabilă repetată nu s-a dat.

Astfel, a considerat reclamantul că, prin refuzul de a furniza informația solicitată, conducerea Direcției Generale Locativ Comunale și Amenajare a Primăriei mun. Chișinău a încălcat brutal dreptul constituțional al locuitorilor curții, prevăzut de art. 34 din Constituție, precum și prevederile Legii nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație, și anume art. art. 3 alin.(1), 4 alin. (1), 10 alin.(1) și (3), 11 alin.(1) lit.i), pct. 2) 4), 5), 9), lit. b), lit. c).

A mai invocat reclamantul că ținând cont de ilegalitățile comise de conducerea Direcției Generale Locativ Comunale și Amenajare a Primăriei mun. Chișinău la examinarea petițiilor, îi dau dreptul conform prevederilor art. 23 alin. (1) al Legii nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație, de a se adresa în instanță de judecată, și de

a cere aplicarea sancțiunii asupra responsabilului vinovat, precum și repararea prejudiciului.

A solicitat reclamantul Valeriu Butescu anularea răspunsului nr. 1488/19 din 02 octombrie 2019 eliberat de Direcția Generală Locativ Comunale și Amenajare a Primăriei mun. Chișinău la petiția nr. 1488/19 din 02 septembrie 2019, obligarea conducerii Direcției Generale Locativ Comunale și Amenajare a Primăriei mun. Chișinău asupra necesității respectării prevederilor art. 10 alin .(1)-(3), art. 11 alin. (1) al Legii nr.982 din 11 mai 2000, să furnizeze informația solicitată de petiționar conform întrebărilor ridicate în petiția nr. 1488/19 din 02 septembrie 2019 și în cererea prealabilă din 21 februarie 2020 cu nr. 471/20, conform prevederilor art. 24 al Legii nr. 982 din 11 mai.2000 și art. 35 al Codului administrativ, să fie sancționată Direcției Generale Locativ Comunale și Amenajare a Primăriei mun. Chișinău pentru constrângerea de informație și refuzul de a da răspuns la petiții, precum și repararea prejudiciului moral în mărime de 50000 de lei.

Prin încheierea din 25 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, a fost declarată inadmisibilă acțiunea reclamantului Valeriu Butescu cu privire la încasarea din contul Direcției Generale Locativ Comunale și Amenajare a Primăriei mun. Chișinău în beneficiul lui Valeriu Bunescu a sumei de 50000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea din 25 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, acțiunea depusă de Valeriu Butescu a fost respinsă ca neîntemeiată. (f.d. 66)

Dispozitivul hotărârii din 25 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost notificat lui Valeriu Bunescu la data de 08 decembrie 2021, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei. (f.d. 68)

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data de 22 decembrie 2021, Valeriu Butescu a depus apel nemotivat împotriva hotărârii și încheierii primei instanțe, solicitând casarea integrală a hotărârii din 25 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

La 25 februarie 2022, Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani a expediat pentru notificare participanților la proces copia hotărârii motivate a primei instanțe (f.d.83), care a fost recepționată de către apelant la data de 16 martie 2022, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f.d.84), iar la 22 martie 2022 a depus motivarea apelului. (f.d. 86//88)

Astfel, instanța de apel întemeiat a considerat ca fiind în termen apelul depus de Valeriu Butescu împotriva hotărârii din 25 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Prin decizia din 12 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Valeriu Butescu și a fost menținută hotărârea din 25 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel verificând legalitatea hotărârii contestate în raport cu prevederile legale aplicabile la caz și criticile aduse în apel, a constatat justă concluzia primei instanțe despre netemeinicia acțiunii reclamantului, soluția fondului având la bază cumulul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită. Or, prima instanța a stabilit corect situația de fapt și de drept în prezenta speță, a dat o apreciere obiectivă probelor administrate și a emis o hotărâre întemeiată și legală care corespunde legislației în vigoare.

În contextul pretențiilor deduse judecării, instanța de apel a reținut obiectul controlului judecătoresc constituie neexaminarea de către autoritatea publică a petiției nr.1488/19 din 02 septembrie 2019 și cererii nr.471/20 din 21 februarie 2020.

La caz, instanța de apel a specificat faptul că, Valeriu Butescu este subiect de sesizare în baza Legii cu privire la accesul la informație, având un drept constituțional de acces la informație, iar autoritățile statului posesoare a informației vizate, în baza legii dețin calitatea de furnizor al informației și au obligația de a asigura accesul solicitantului la informația solicitată.

În acest sens, instanța de apel a reținut că, autorității publice, îi revine obligația de a asigura accesul liber la informația posedată, însă exercitarea acestui drept urmând a fi exercitată în limitele informației deținute și în limitele stabilite de lege pentru informația cu caracter limitat.

Cu referire la prevederile art. 21 alin. (1), alin. (3) lit. lit. c), d), e), i) din Legea nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație, instanța de apel a constatat indubitabil că, pârâțul a răspuns în interiorul termenului prevăzut la art. 16 citat supra, or, potrivit materialelor cauzei, prin răspunsul nr.Loc-1488/19 din 02 octombrie 2019 și răspunsul din 24 august 2020, pârâțul s-a expus asupra petiției reclamantului din 02 septembrie 2019 și cererii din 21 februarie 2020.

În atare circumstanțe, instanța de apel a constatat că solicitarea formulată de către Valeriu Butescu a fost examinată de către furnizorul de informații în termen legal, iar răspunsul oferit de către autoritatea publică este unul deplin, concret și se referă nemijlocit la obiectul cererii, prin urmare nu există o încălcare a dreptului acestuia la acces la informație în condițiile în care a fost expediat răspuns, fiind respectate întru totul prevederile Legii cu privire la accesul la informații.

În acest sens, instanța de apel relevă că dezacordul apelantului/reclamantului Valeriu Butescu cu răspunsul primit la cererea privind accesul la informație, este unul declarativ, or, Valeriu Butescu nu poate pretinde ca răspunsul la cerere să fie dat conform propriei sale formulări sau într-un anumit sens, după dorința personală, iar stabilirea răspunsului fiind atributul exclusiv al autorității publice competente.

În continuare, instanța de apel a ținut să menționeze că instanța de judecată, în temeiul Legii, nu poate discuta conținutul răspunsului oferit la cererea privind accesul la informație, deoarece solicitantul informației, nu poate să pretindă ca răspunsul la cerere să fie dat conform propriei sale formulări sau într-un anumit sens, după dorința personală, stabilirea răspunsului fiind atributul exclusiv al autorității publice competente și nu a instanței de judecată.

Prin urmare, instanța de apel, a concluzionat că din moment ce furnizorul de informații a acționat prompt în interiorul termenului prevăzut de Legea privind accesul la informație în coroborare cu Codul administrativ și a satisfăcut cererea de acces la informație, Direcției Generale-Locativ Comunale și Amenajare a Primăriei mun. Chișinău nu poate fi imputată încălcarea dreptului de acces la informație, precum și obligarea de a examina repetat aceiași cerere sau să dea răspuns solicitărilor lui Valeriu Butescu, în conformitate cu dorința sa și propriilor solicitări.

De asemenea, instanța de apel a respins argumentele apelantului invocate în cererea de apel precum și în cererea de chemare în judecată cu referire la faptul că Legea obligă

punerea informației necesare la dispoziția celor cointeresați, or, din coroborarea normelor legale prevăzute la art. 6 alin. (1) și art. 11 al Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, se deduce că furnizorul de informații oficiale este obligat la cererea solicitantului să pună la dispoziția acestuia toate informațiile aflate în posesia și la dispoziția sa, cu excepție cele prevăzute la art. 7 și 8 din Legea citată.

La fel, instanța de apel a reținut a fi neîntemeiată pretenția lui Valeriu Butescu privind sancționarea pârâtului/intimatului potrivit prevederilor art. 24 din Legea privind accesul la informație. Or, potrivit art. 24 din Legea privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, în funcție de gravitatea efectelor pe care le-a avut refuzul nelegitim al funcționarului public, responsabil pentru furnizarea informațiilor oficiale, de a asigura accesul la informația solicitată, instanța de judecată decide aplicarea unor sancțiuni în conformitate cu legislația, repararea prejudiciului cauzat prin refuzul nelegitim de a furniza informații sau prin alte acțiuni ce prejudiciază dreptul de acces la informații, precum și satisfacerea neîntârziată a cererii solicitantului.

În acest context, instanța de apel a menționat că apelantul Valeriu Butescu a formulat o pretenție cu caracter general, fără a specifica care din sancțiunile alternative prevăzute la art. 24 din Legea menționată, urmează a fi aplicată în privința intimatului/pârâtului, iar instanța din oficiu nu poate decide în privința aplicării unor sancțiuni.

Mai mult ca atât, instanța de apel a notat că art. 24 din Legea privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, prevede *inter alia* repararea prejudiciului cauzat prin refuzul nelegitim de a furniza informații sau prin alte acțiuni ce prejudiciază dreptul de acces la informații, iar în prezentul proces, Valeriu Butescu a formulat o pretenție separată privind repararea prejudiciului moral.

În consecință, instanța de apel a conchis ca fiind neîntemeiată și pretenția lui Valeriu Butescu privind repararea prejudiciului moral în sumă de 50000 de lei, fiind o pretenție accesorie acțiunii prin care se solicită constatarea încălcării dreptului de acces la informație.

Astfel, instanța de apel aplicând „*teoria accessorium sequitur principale*”, a constatat că acțiunea, prin care s-a solicitat repararea prejudiciului se supune aceluiași regim juridic ca și acțiunea de constatare a nulității răspunsului și constatării încălcării dreptului de acces la informație, fiind o pretenție indisolubil legată de cea principală.

În acest sens, instanța de apel cu trimitere la prevederile art. 24 din Legea nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație, art. 1998 alin. (1), 2006 alin. (1) și (2), 2036 alin. (1), (2) și (4), 2037 din Codul civil, a menționat că rolul compensației prejudiciului moral nu este unul punitiv sau vindicativ, urmând ca compensația atribuită să acorde suficientă compensare suferințelor suportate de reclamant, fără a depăși această limită în vederea preîntâmpinării unei îmbogățiri fără justă cauză a reclamantului, determinant fiind și faptul că însăși constatarea încălcării dreptului ar putea fi apreciată ca fiind o compensație a suferințelor suportate (cauza Amihalachioaie contra Moldovei).

Tot aici, instanța de apel a accentuat că pentru apariția răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic. Componenta delictului civil include următoarele elemente (condiții): prejudiciul, fapta ilicită, raportul causal dintre faptă și prejudiciu și vinovăția. Acestea sunt condițiile generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale. Lipsa unei condiții, potrivit regulii generale, exclude răspunderea delictuală, cu excepția

cazurilor expres prevăzute de lege când răspunderea delictuală se poate angaja și în lipsa unor condiții.

Astfel, dat fiind că argumentele apelantului sunt nefondate și combătute integral prin concluziile relatate supra, în speță lipsind temeiuri legale pentru casarea hotărârii contestate, instanța de apel a conchis că apelul depus de Valeriu Butescu este integral nefondat și pasibil de a fi respins.

La 20 septembrie 2022, Valeriu Butescu a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 12 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului recurentul a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală și neîntemeiată, prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material, nu au dat apreciere corespunzătoare probelor și argumentelor expuse de către Valeriu Butescu, iar aceste erori procesuale constituie o încălcare gravă a dreptului recurentului la un proces echitabil.

În conformitate cu art.244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 12 iulie 2022, în ședință publică (f.d.116), însă la materialele cauzei lipsesc date care ar confirma notificarea dispozitivului deciziei instanței de apel.

Totodată, din actele dosarului se atestă că, decizia motivată din 12 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată recurentului prin intermediul poștei electronice în data de 06 septembrie 2022, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele cauzei (f.d. 23/24, Vol.II).

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul la data de 20 septembrie 2022, în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 07 octombrie 2022, Curtea Supremă de Justiție, în scopul asigurării unui proces echitabil în ordine de recurs, prin intermediul poștei electronice, a expediat pentru notificare în adresa Direcției Generale-Locativ Comunale și Amenajare a Primăriei mun. Chișinău, copia cererii de recurs depusă de Valeriu Butescu, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele dosarului. (f.d.14/1/142)

Însă, până la data examinării admisibilității recursului, Direcția Generală-Locativ Comunală și Amenajare a Primăriei mun. Chișinău nu a făcut uz de dreptul procedural de a depune referință referitor la argumentele recursului.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de recurs depusă de Valeriu Butescu inadmisibilă, din următoarele motive.

În conformitate cu art.246 alin.(1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin.(2) din art.246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)- f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit,

pct.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct.45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141,§39).

La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, §31, Seria A, nr.212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Valeriu Butescu.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Valeriu Butescu, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca -Doneva

judecătorii

Aliona Miron

Iurie Bejenaru